Za bratrem Vojtou KOPEČKEM

V pátek 1. dubna 2016 jsme se rozloučili s bratrem Vojtěchem Kopečkem, čestným starostou T.J. Sokol v Hodoníně a dlouholetým členem předsednictva Sokolské župy Slovácké.
Narodil se v dubnu r. 1926 a vyrůstal v rodině, kde bytostně sepětí se Sokolem mělo dávnou tradici. Formovali jej v něm rodiče, ale ovlivňoval ho i zářný příklad předků, k nimž náležel také spolu zakladatel hodonínské jednoty a první její starosta Karel Kopeček. Sokolská aktivita započatá v šesti letech se mu stala trvale neoddělitelnou součástí života, ať již v pozici žáka, dorostence nebo vyzrálého muže. S hlubokým přesvědčením přijaté morální zásady Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera důsledně uplatňoval svém jednání jak v okruhu nejbližších, tak vůči spoluobčanům. Odpovídala tomu též intenzita jeho pracovního nasazení, odrážející se také na sokolské půdě. Citlivě reagoval na vše, co sokolským idejím odporovalo a chápal tudíž už jasně cíle iniciátorů protisokolských tažení totalitních režimů, jímž představovaly vážnou překážku při prosazování mocenských zájmů. Pro ČOS znamenala podvakrát vyřazení z veřejné působnosti.
Jakmile však neblahá realita pominula, nabídl br. Kopeček neprodleně svoje síly obnovenému sokolskému hnutí. Po osvobození z nacistického područí r. 1945 pilně navštěvoval cvičení dorostu, v jehož řadách účinkoval hned na první poválečné akademii v říjnu t.r. a vystupoval na župním sletu dorostu a členstva 14. června r. 1947. Agilní byl rovněž v přípravách naší župy a jednoty na XI. všesokolský slet.

Stejný postoj zaujal v roce 1990, když se ČOS, včetně obou našich regionálních složek opět revitalizovala, tentokrát po více než čtyřicetileté odmlce. Exponoval se nejen v rovině tělovýchovné, ale i v řešení záležitostí provozních. Věnoval se nejprve házené, své dávné zálibě, postupně však upnul pozornost také na atletiku. Stal se trenérem atletického odboru jednoty a zájem o tuto disciplínu ho přivedl až do funkce předsedy Okresního atletického svazu.

Vzhledem k prokázaným mnohostranným schopnostem byl V roce 1993, po rezignaci br. Josefa Havelky zvolen starostou hodonínské jednoty. Funkce se ujímal s vědomím přebírané odpovědnosti za splnění náročných úkolů, jako dotažení realizace GO sokolovny zahrnující i přístavbu, úpravy stadionu v Rybářích postoupeného r. 1990 Sokolu do užívání místní posádkou a dořešení restituce jednotě nezákonně odňatého majetku.

Za jeho éry skončila většina plánovaných stavebních úkonů, k čemuž sám přispěl osobním prováděním údržbářských zásahů. Samozřejmě bezplatně v duchu hesla Ni zisk-Ni slávu.

Houževnatě se zasazoval a převod stadionu do vlastnictví T.J. Sokol v Hodoníně, jakožto původního majitele. Cestu k uskutečnění tohoto nezpochybnitelného požadavku bezpečně připravil. Nepouštěl ze zřetele ani otázku bývalého objektu sokolského kina Lucerna /pozdějšího OKA/ a když správa města rozhodla o Jeho prodeji a.s. IRO, dosáhl smluvně proplacení až 50 % podílu z utržené částky, v uznání sokolského nároku na odškodnění.

Vydatně se rovněž angažoval v nácviku na XII. a XIII. Všesokolský slet r. 1994 a 2000 i předcházející jim slety župní. Hodonínská vystoupení pokaždé zahajoval.

V obsáhlém, byť přesto neúplném výčtu zásluh zesnulého bratra, nelze pominout jeho úsilí o maximální zviditelňování působností naší sokolské Jednoty na veřejnosti. Z toho důvodu kladl důraz na kooperaci s jinými zdejšími institucemi, jmenovitě třeba s Masarykovým muzeem při koncipování výstavy k 125. výročí ustavení Sokola v Hodoníně, zahajované 13. června r. 1997 v budově zámečku. K zvýšení atraktivity prezentace tam zapůjčil tělovýchovné nářadí a pomohl též zajistit poutavá prostná cvičení Věrné gardy při vernisáži.

V letech 2000 - 2003 zastával post prvního místostarosty a když ho stále více se hlásící choroba donutila k odchodu do ústraní, byl poctěn titulem čestný starosta.
Vše co vykonal, hodnotilo jako významný společenský přínos pro Hodonín i představenstvo města, jež mu za rok 2007 vyjádřilo vysoké uznání udělením Ceny města Hodonína.

Zůstane nesmazatelně zapsán v jeho historii a trvale zachován v galerii význačných sokolských předáků. Čest jeho památce.

Miloš H y n e k
vzdělavatel T.J.Sokol Hodonín